

z. a n. Rekurs byl podán v patnáctidenní lhůtě, tudíž včas, a dovolací rekurs jest přípustný v mezích § 46, odst. 2, zákona č. 100/1931 Sb. z. a n.

Stěžovatel právem tedy napadá usnesení rekursního soudu pro nezákonnost (§ 46, odst. 2, zákona č. 100/1931 Sb. z. a n.).

Bylo proto usnesení obou soudů zrušiti a věc vrátiti rekursnímu soudu, aby o rekursu Ludvíka Š. rozhodl věcně (§§ 43, odst. 3, 46, odst. 3, zák. č. 100/1931 Sb. z. a n.).

Čís. 16824.

Zemědělské vyrovnací řízení (vlád. nař. č. 76/1936 ve znění vlád. nař. č. 259/1936 Sb. z. a n.).

Nelze vyhověti návrhu na odklad exekučních úkonů, týkajících se nemovitosti zemědělského podniku vyrovnacího dlužníka (§ 9 a) uved. vlád. nař.), došel-li soudu až po vydražení nemovitosti. Nezáleží na tom, zda udělení příklepu nabylo již právní moci či nikoli.

(Rozh. ze dne 24. března 1938, R I 223/38.)

Usedlost vyrovnacího dlužníka zemědělce byla při dražebním roku, konaném ve veřejné exekuční dražbě dne 12. listopadu 1937, vydražena a příklepnuta vydražiteli Václavu S. Dne 26. listopadu 1937 navrhl dlužník odklad dražebního řízení podle § 9 a) vlád. nař. č. 76/1936 ve znění vlád. nař. č. 259/1936 Sb. z. a n. V y r o v n a c í k o m i s a ř vyhověl návrhu. R e k u r s n í s o u d zamítl návrh. D ů v o d y: Jest ovšem správné, že doba, do které vyrovnací dlužník zemědělec může podati návrh na odklad dražebního řízení, není v řečených vládních nařízeních výslovně uvedena, avšak prakticky musí býti návrh učiněn tak, aby vyrovnací komisař mohl naříditi odklad ještě před skončením dražebního roku (Srb: »Zemědělské vyrovnací řízení«, str. 41 vložek za pozn. k § 9). Nerozhoduje, zda lze ještě odporovati usnesení o příklepu, neboť usnesení o příklepu je vykonatelné nehledíc na jeho pravoplatnost, a dokud nebyl příklep zrušen, je dražební řízení pokládati za skončené příklepem. Jestliže však nebylo již dražebního řízení v době podání návrhu na odklad, nemohl míti takovýto návrh úspěchu a bylo proto rozhodnuto, jak se stalo.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu vyrovnacího dlužníka.

D ů v o d y:

Podle § 9 a) vlád. nař. č. 76/1936 Sb. z. a n. ve znění vlád. nař. č. 259/1936 Sb. z. a n. nařídí na návrh dlužníka vyrovnací komisař, aby v dražebním řízení na nemovitosti zemědělského podniku náležející dlužníkovi byly odloženy exekuční úkony na dobu, dokud zemědělské vyrovnací řízení nebude ukončeno nebo zastaveno.

Nemovitosti, o které tu jde, byly však vydraženy již dne 12. listopadu 1937, takže nemohlo býti vyhověno návrhu dlužnice na odklad exekučních úkonů, když návrh ten, datovaný dnem 26. listopadu 1937, došel teprve v době, kdy již nebylo žádných exekučních úkonů, které by mohly býti odloženy. Nezáleží tudíž na tom, zda uvedeného dne 26. listopadu 1937 bylo udělení příklepu již pravoplatné či nikoliv.

Čís. 16825.

Jestliže bylo v kupní smlouvě ujednáno, že jejím předmětem jest i určitý pozemek, přidělený prodávajícímu z pozemkové reformy, o němž však nebylo v době sjednání smlouvy skončeno přidělové řízení, a prodávající prohlásil, že podpíše listinu k vkladu způsobitou, jakmile řízení bude skončeno a přidělený pozemek bude knihovně vyznačen, nemůže kupující, byly-li splněny tyto podmínky, žalovati na prodávatelovo svolení k vkladu vlastnického práva s výhradou schválení státního pozemkového úřadu a na vydání zmocnění kupujícímu, aby jménem prodávajícího učinil u státního pozemkového úřadu kroky, nutné k dosažení jeho svolení.

(Rozh. ze dne 24. března 1938, Rv I 47/37.)

V tržové smlouvě ze dne 7. června 1926, kterou manžel žalované Robert S. prodal za 115.000 Kč žalobcům dům a pozemky ve vložce č. 133 v B., prohlásil prodávající, že předmětem tržové smlouvy jest také pozemek neznámého katastrálního čísla, který byl jemu a jeho manželce Boženě S. od státního pozemkového úřadu přidělen, a zavázal se, že na požádání kupujících podpíše k vkladu způsobitou listinu, podle které by dotčený pozemek kupujícími mohl býti do vlastnictví připsán, jakmile obdrží přidělovou listinu od státního pozemkového úřadu. Žalovaná pak podepsala informaci ze dne 4. srpna 1926, v níž prohlásila, že podle ustanovení tržové smlouvy ze dne 7. června 1926 jest ochotna i ona podepsati tržovou smlouvu o onom pozemku a že se zavazuje, že kdykoli podpíše na požádání kupujících k vkladu způsobitou smlouvu, podle které by jim řečený pozemek mohl býti do vlastnictví připsán. Dne 14. září 1926 Robert S. zemřel a přidělový pozemek č. p. 183/52 ve vložce č. 315 v K. byl pak připsán jeho pozůstalé manželce Boženě S., a to polovice dne 31. prosince 1931 podle rozhodnutí státního pozemkového úřadu o přidělu a druhá polovice dne 13. dubna 1935 podle dodatečné odevzdací listiny okresního soudu v B. ze dne 14. dubna 1931, č. j. D 282/36-23. Žalobci navrhli, aby žalovaná byla rozsudkem uznána povinnou ověřeně podepsati prohlášení tohoto znění: »I. Aby mohl býti knihovní stav uveden se skutečným stavem v souhlas a mohla býti provedena tržová smlouva ze dne 7. června 1926, svoluje podepsaná, aby se podle tohoto prohlášení ve vložce č. 315 poz. knihy kat. území K. na pozemek č. k. 183/52 role v K. vložilo s výhradou schválení státního pozemkového úřadu v P. právo vlastnické žalobcům, t. j. 1. Terezii V.